

A Pécsi Ítéltábla Pécsen, a 2013. évi március hó 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A harmadfokú bíróság a lőfegyverrel visszaélés büntette és más bűncselekmények miatt **vádolt és 2 társa** ellen indult büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék Bf.152/2012/5. számú ítéletének I.r. vádlottra vonatkozó részét az alábbiak szerint változtatja meg;

- a 3 rendbeli zaklatás vétségéből 1 rendbeli bűncselekményt a Btk.176/A.§ (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő és a (3) bekezdés a) pontja szerint büntetendő zaklatás büntetének minősíti;
- a kiszabott szabadságvesztés fele részének végrehajtását 5 (öt) évi próbaidőre felfüggeszti.

A vádlott a szabadságvesztés végrehajtandó részéből nem bocsátható feltételes szabadságra.

A szabadságvesztésbe a 2012. május 11. napjától 2012. december 20. napjáig előzetes fogvatartásban eltöltött időt továbbmenően beszámítja és megállapítja, hogy a szabadságvesztésbe a házi őrizetben - helyesen - 2010. október 17. napjától 2010. november 19. napjáig töltött időt kell beszámítani oly módon, hogy 4 (négy) napi házi őrizetben töltött időnek 1 (egy) napi szabadságvesztés felel meg.

A harmadfokú bíróság megállapítja, hogy a vádlott az előzetes fogvatartásban, illetve a házi őrizetben töltött idő beszámításával a részben felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtandó részét kitöltötte.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Zalaegerszegi Városi Bíróság 17.B.404/2011/101. számú, 2012. december 7. napján kelt ítéletével I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki 1 rb. lőfegyverrel visszaélés

büntetőben, 3 rb. zaklatás vétségében, 1 rb. rongálás vétségében, 6 rb. közúti veszélyeztetés büntetőben, 5 rb. közösség tagja elleni erőszak büntetőnek kísérletében, 3 rb. felbujtóként elkövetett közokirat-hamisítás büntetőben és testi sértés előkészülete vétségében.

Ezért halmazati büntetésül 5 év fegyházra, mellékbüntetésül 5 év közügyektől eltiltásra és 4 év járművezetéstől eltiltásra ítélte.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította II.r. és III.r. vádlottak büntetőjogi felelősségét és velük szemben büntetést szabott ki. Az ítélet a II. r. és a III. r. vádlott vonatkozásában 2011. december 9., illetve 2012. március 7. napján jogerőre emelkedett.

Az ügyészi, illetve védelmi fellebbezések alapján eljárva a Zalaegerszegi Törvényszék, mint másodfokú bíróság Bf.152/2012/5. számú, 2012. május 11. napján kelt ítéletével a Zalaegerszegi Városi Bíróság ítéletét megváltoztatta, az I.r. vádlottat bűnösnek mondta ki további 1 rb. felbujtóként elkövetett lőfegyverrel visszaélés büntetőben, míg 2 rb. közúti veszélyeztetés büntetőt 2 rb. foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés büntetőnek minősítette. Megállapította, hogy az I.r. vádlott az 5 rb. közösség tagja elleni erőszak büntetőnek kísérletét folytatólagosan követte el, egyben a vádlottat rongálás vétségének vádja alól felmentette és a rongálás szabálysértése miatt indult eljárást megszüntette. A szabadságvesztés-büntetést börtön fokozatban rendelte végrehajtani.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védője elsősorban felmentés, másodsorban a cselekmények minősítésének megváltoztatása, és enyhítés érdekében jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen levő képviselője útján a jogorvoslattal megtámadott határozat helybenhagyására tett indítványt.

A vádlott javára bejelentett védelmi fellebbezéseket a harmadfokú bíróság a büntetés enyhítése tekintetében megalapozottnak látta.

A harmadfokú bíróság a jogorvoslattal megtámadott másodfokú ítéletet a Be.387.§ (1) bekezdése alapján az azt megelőző első- és másodfokú eljárással együtt bírálta felül. Ennek során megállapította, hogy az első- és a másodfokú eljárás lefolytatására a perrendi szabályok maradéktalan betartásával került sor. Az első- és másodfokú bíróság a tényállást kellő részletességgel feltárta, így az ügyben releváns ténybeli és jogi kérdésekben megnyugtatóan állást lehetett foglalni.

A fentiekre figyelemmel az első- és másodfokú bíróság a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt hibáktól és hiányosságoktól mentes tényállást állapított meg, amely irányadó volt a harmadfokú eljárásban is. E tényállás alapján az első- és másodfokú bíróság okszerűen következtetett az I.r. vádlott büntetőjogi felelősségére.

A felülbírálatnak a Be.385.§-ában foglaltakra figyelemmel - a Be.348.§ (2) bekezdés értelmében - nem volt tárgya az ítéleti tényállás IV. pontjában írt cselekmény, valamint a fellebbezéssel nem érintett rongálás vétsége alóli felmentés, illetve a rongálás szabálysértése miatt az eljárás megszüntetése. Ugyancsak nem képezte a felülbírálat tárgyát az elsőfokú ítéletnek a II.r. és III.r. vádlottakra vonatkozó része, miután velük szemben az eljárás jogerősen befejeződött.

Az eljárás tárgyát képező bűncselekmények közül meghatározó jelentősége a lőfegyverrel és lőszerrel visszaélés büntettének volt. E bűncselekménnyel kapcsolatosan - anélkül, hogy az első- és másodfokon eljáró bíróságok bizonyítékokat értékelő tevékenységét a harmadfokú bíróság megismételné - azt szükséges kiemelni, hogy a lőfegyvereket több szemtanú is látta a vádlott birtokában. A tanúvallomásokon túl a II.r. vádlott önmagára terhelő vallomása is bizonyította, hogy a lőfegyverek az I.r. vádlott birtokában voltak a vádbeli időszakban. A II.r. vádlott vallomásának valóságtartalmát nem csupán az igazolja, hogy e vallomás alapján a II.r. vádlott büntetőjogi felelőssége is megállapításra került, szavahihetőségét a kutyaharapás ügyében indult szabálysértési eljárás során készült okiratok is megerősítik. Az I.r. vádlott által írt levél is adatokat tartalmaz a II.r. vádlott szavahihetősége mellett, egyben cáfolja az I.r. vádlott védekezését és megerősíti azt a tényt, hogy a fegyvereket az I.r. vádlott nem csupán birtokolta, hanem azokat Németországból Magyarországra, majd ismételtén Németországba és onnan visszaa szállította.

A zaklatás vétségével kapcsolatos vádlotti védekezést cáfolják a híváslisták, a sértettek által becsatolt levelek, illetve a kinyomtatott e-mail üzenetek. Ezek az objektív bizonyítékok igazolják a cselekmény elkövetését, megerősítik a sértetteknek a vádlottra nézve terhelő vallomását. Az irányadó tényállás szerint kétségtelen, hogy nem csupán a vádlott küldött üzeneteket nagy számban, ezekre a sértettek is reagáltak, időnként a vádlotthoz hasonló sértő, mocskolódo hangnemben. Ez azonban a vádlott büntetőjogi felelősségének a megítélésén nem változtat.

A közlekedési, illetve a foglalkozás körében elkövetett bűncselekményekkel kapcsolatosan az állapítható meg, hogy a **sértett1** sérelmére elkövetett cselekményt több személy, részben érdektelen tanúk látták. Kétségtelen, hogy sem a sértett, sem az érdekeltségi körébe tartozó személyek nem a teljes igazságot mondták el. Az érdektelen tanúk ugyanis nem csupán a vádlott büntetőjogi felelősségét megalapozó körben cáfolták az ügy szereplőinek a vallomását, de igazolták azt is, hogy a **sértett1**el együtt érkező személy rongálta meg az I.r. vádlott gépkocsiját. Ez a körülmény azonban csupán a tényállás megállapítását nehezítette meg, mert emiatt a bíróságoknak a tanúk vallomását aprólékosabban, nagyobb körültekintéssel kellett mérlegelnie.

Az I.r. vádlott büntetőjogi felelősségének megállapítására e körben is a bizonyítékok kimerítő és helyes, a logika szabályait szem előtt tartó mérlegelésével került sor,

ahogy az ítéleti tényállás VII-IX. pontjában írt közúti veszélyeztetés és foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés büntette esetében is.

Helyesen ismerte fel a másodfokú bíróság, hogy a tényállás VII. és IX. pontjában írt cselekmények nem közúti veszélyeztetésnek, hanem foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetésnek minősülnek. Ugyancsak helyesen minősítették a bíróságok az I.r. vádlottnak **sértett2** és családtagjai sérelmére elkövetett erőszakos, fenyegető cselekményeit közösség tagja elleni erőszak büntettének. Az I.r. vádlott nem is tagadta sértett2 és családtagjaival szembeni ellenszenvét. A sértettek származására tekintettel a tényállásban írt erőszakos cselekményekkel, fenyegetéssel próbálta elérni, hogy a sértettekt elhagyják, az I.r. vádlott lakókörnyezetéből elköltözzenek. E magatartás a Btk.174/A.§-ban írt törvényi tényállásnak mindenben megfelel.

Az I.r. vádlott által elkövetett cselekmények minősítését csupán annyiban volt szükséges pontosítani, hogy a tényállás II. pontjában írt, a **sértett3** sérelmére elkövetett zaklatás büntette a Btk.176/A.§ (3) bekezdés a) pontja szerint minősül, az I.r. vádlott ugyanis volt házastársát, Tóth Imrét zaklatta. A volt házastárs sérelmére történt elkövetés pedig megalapozza a cselekmény súlyosabb minősítését.

Ez a minősítésváltoztatás azonban nem tette szükségessé a büntetés kiszabását meghatározó körülmények átértékelését. Erre sokkal inkább a másodfokú határozat kihirdetését követően az I.r. vádlott egészségi állapotában beállt körülmények adtak okot. I.r. vádlott előzetes letartóztatása alatt súlyos balesetet szenvedett, egészségi állapota tovább romlott. A vádlott idős kora és megromlott egészségi állapota olyan különös méltánylást érdemlő körülmények, melyek lehetőséget adnak a Btk.90.§ (1) bekezdés alkalmazására. Erre figyelemmel a harmadfokú bíróság az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés fele részét a Btk.90.§ (2) bekezdése alapján 5 évi próbaidőre felfüggesztette. Egyben a (3) bekezdés alapján megállapította, hogy a szabadságvesztés végrehajtandó részéből nem bocsátható feltételes szabadságra. Megállapította azt is, hogy az I.r. vádlott az előzetes letartóztatásban és házi őrizetben töltött idővel a büntetés végrehajtandó részét kitöltötte.

A másodfokú bíróság - a határozatában szereplő helyes indokok alapján - megváltoztatta az I.r. vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés-büntetés végrehajtási fokozatát és azt börtönben rendelte végrehajtani. Ennek következményeit nem vette figyelembe azonban a házi őrizet beszámításakor. A Btk.99.§ (3) bekezdése szerint a börtön fokozat esetén négy nap házi őrizet felel meg egy nap szabadságvesztésnek. Ezért a harmadfokú bíróság az előzetes fogvatartás beszámítására vonatkozó rendelkezést megváltoztatta.

A harmadfokú bíróság - a Be.398.§ (1) bekezdése alapján - a másodfokú bíróság ítéletének részben a minősítésre, részben a büntetés kiszabására, részben a beszámításra vonatkozó rendelkezéseit megváltoztatta.

Az egyéb rendelkezések törvényesnek bizonyultak, ezért azokat a Be.397.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2013. március 27.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék Bf.152/2012/5. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bhar.I.247/2012/18. számú ítélete folytán - az abban írt változtatásokkal - a 2013. évi március hó 27. napján I.r. vádlott vonatkozásában jogerőre emelkedett és a fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke